

Radosław Krajniak

Archiwum Państwowe w Toruniu

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-7016-8859>

Jerzy Sikorski, *Mikołaj Kopernik na Warmii. Chronologia życia i działalności, Rozprawy i Materiały Instytutu Północnego im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Olsztynie nr 269, Olsztyn 2023, ss. 310, ISBN 978-83-967044-7-4*

Rok 2023 przyniósł szereg różnych inicjatyw kulturalnych i naukowych oraz wydawnictw mających uczcić 550. rocznicę urodzin Mikołaja Kopernika. Do tego typu przedsięwzięć należy zaliczyć też wydaną wspólnie przez Towarzystwo Naukowe i Instytut Północny im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Olsztynie książkę Jerzego Sikorskiego, prezentującą chronologię życia i działalności wybitnego astronoma.

Publikacja rozpoczyna się przedmową (s. 5–6) napisaną przez dr. Jerzego Kielbika, dyrektora Instytutu Północnego, który widnieje zarazem w stopce redakcyjnej jako recenzent rzeczzonego dzieła. Po niej następuje wstęp (s. 7–14), w którym autor opisuje m.in. etapy swojej długoletniej pracy nad *Chronologią*, sięgającej lat 60. minionego wieku. Następnie zamieszczono wykaz zastosowanych w tekście skrótów (s. 15–18), po których otrzymujemy właściwy wykład, czyli *Chronologię* (s. 19–277), będącą zestawieniem regestów dokumentów, przybliżających życie i działalność Kopernika na Warmii (z małymi wyjątkami), wraz z niekiedy bardzo obszernymi i drobiazgowymi komentarzami do nich, które w istocie stanowią największą wartość pracy.

Wspomniana *Chronologia* została podzielona na następujące części:

- 1) *Mikołaj Kopernik czasowo na Warmii (pocz. IX 1495 – III/IV 1496)* (s. 21–22, regesty nr 1–4);
- 2) *Mikołaj Kopernik we Włoszech (lato 1496 – wiosna 1501)* (s. 23–28, nr 5–16);
- 3) *Mikołaj Kopernik czasowo na Warmii (ok. połowy 1501 – po 3 sierpnia 1501)* (s. 29, nr 17–20);
- 4) *Mikołaj Kopernik we Włoszech (jesień 1501 – lato 1503)* (s. 30–32, nr 21–23);
- 5) *Mikołaj Kopernik w Lidzbarku (jesień 1503 – maj 1509)* (s. 33–65, nr 24–62);
- 6) *Mikołaj Kopernik we Fromborku (maj 1509 – 8 listopada 1516)* (s. 66–88, nr 63–117);

- 7) *Mikołaj Kopernik w Olsztynie (8 listopada 1516 – 9 listopada 1519)* (s. 89–112, nr 118–211);
- 8) *Mikołaj Kopernik we Fromborku (9 listopada 1519 – 23 stycznia 1520)* (s. 113–114, nr 212–213);
- 9) *Mikołaj Kopernik w Olsztynie (23 stycznia 1520 – 18 października 1521)* (s. 115–137, nr 214–247);
- 10) *Mikołaj Kopernik we Fromborku (18 października 1521 – ok. 18 maja 1543)* (s. 138–277, nr 248–578).

Książkę uzupełniają dwa dodatki: *Kanonicy warmińscy w czasach Mikołaja Kopernika – następstwo w kanonikatach* (s. 279–282) oraz *Kanonicy warmińscy w czasach Mikołaja Kopernika według posiadanych ołtarzy i związanych z nimi pochówków w katedrze fromborskiej* (s. 283–289), a także indeks osób (s. 291–309) i spis treści (s. 310).

Lektura analizowanej pracy skłoniła piszącego te słowa do zabrania głosu i przedstawienia garści uwag i uzupełnień, które mogą okazać się przydatne podczas przygotowywania do druku kolejnego wydania tej ważnej pozycji. Zaczniemy od tego, że J. Sikorski, co prawda słusznie, uznał (zob. s. 21, nr 1) – za nowszą literaturą – że starszym z braci Koperników był Mikołaj, przy tej okazji warto było jednak dać odnośnik do książki Krzysztofa Mikulskiego, w której ustalenie to faktycznie wyraźnie wybrzmiało¹. W tym samym regeście nr 1, zapewne przez pomyłkę, autor zapisał, że Jan Zanau zmarł 26 lipca 1495 r., choć w rzeczywistości miało to miejsce 26 sierpnia 1495 r.² Kilkakrotnie w recenzowanej pracy (pierwszy raz na s. 22) dziekan kapituły warmińskiej Christian Tapiau niesłusznie jest nazywany Krzysztofem. Dziwnie na s. 22 oddane zostało też nazwisko kustosa warmińskiego i zamiast Tomasza Wenera, otrzymaliśmy Tomasza Wenora. Kompletnym nieporozumieniem jest też umieszczenie owego „Wenora” pod osobnym hasłem w indeksie osób (s. 308). Z innych uwag zauważmy też, że zajmowanie odpowiedniego miejsca w stallach kanonickich odbywało się wedle precedencji, a nie „precedencji” (s. 25, 135, 288–289)³, Brandenburg to z kolei inaczej Pokarmin, a nie Pokarunin, a dodatkowo obecnie to Uszakowo w obwodzie królewieckim, a nie Pribrežnoje (s. 47). Nieściśle informacje autor podaje ponadto na s. 76–77. Wspomina tam bowiem o indulcie papieskim z 1447 r., który przyznawał wielkiemu mistrzowi zakonu krzyżackiego prawo do obsadzania dwóch kanonikatów w kapitule warmińskiej. Píše też, że mimo zaangażowania finansowego i odwołania kapituły, papież w 1449 r. potwierdził prawa wielkiego mistrza i „dopiero 40 lat później ten sam argument, wysunięty przez kapitułę w jej odwołaniu do kurii rzymskiej spowodował, że papież Innocenty VIII odebrał królowi polskiemu identyczne uprawnienie dotyczące obsady jednego tylko kanonikatu”. Sikorski zdaje

¹ Zob. K. Mikulski, *Mikołaj Kopernik. Środowisko społeczne, pochodzenie i młodość*, Toruń 2015, s. 310–311. Z treści recenzowanej książki i wykazu skrótów wynika, że pozycja ta była znana J. Sikorskiemu.

² Poprawną informację podaje na s. 281 i 287.

³ Zdarza się też, jak np. na s. 135, że Sikorski pisze o „precedencji”.

się nie zauważać, że kapituła warmińska niemal zaraz po 1449 r. dalej aktywnie dążyła do uchylenia przywileju dla wielkiego mistrza i już w 1453 r. ów przywilej mocą bulli papieskiej został cofnięty⁴.

Drobne błędy znajdują się także na s. 97, gdyż dokument nr 153 datowany jest na dzień 2 sierpnia, a nie 2 lipca 1517 r. oraz na s. 203, ponieważ list Jana Dantyszka do Tidemana Gisego (nr 432) datowany jest na 11 kwietnia, a nie 11 maja 1538 r. Poza tym, pisząc na s. 234 na temat Jana Loitza, autor powinien określić go jako scholara, a nie scholastyka wrocławskiego. Przechodząc do kolejnej uwagi podkreślenia wymaga, że przywołany na s. 255 astronom krakowski Wojciech Caprinus nie pochodził – wbrew temu, co za dotychczasową historiografią zapisał Sikorski – z Bukowa, lecz z wielkopolskiego Buku, co niedawno wykazał i uzasadnił Marian Chachaj⁵. Inny błąd pojawia się jeszcze na s. 257 (nr 549), gdyż treść zaginionego listu z ok. 8 grudnia 1542 r., w którym Jerzy Donner informował o chorobie Kopernika, wynika z odpowiedzi biskupa chełmińskiego Tidemana Gisega, a nie Jana Dantyszka, jak napisał Sikorski. Autor nie jest poza tym konsekwentny w zapisywaniu daty śmierci Enocha Kobelaua. Na s. 81 i 82 pisze o 3 marca 1512 r.; taka sama informacja pojawia się jeszcze na s. 280, jednak na s. 283 notuje, że duchowny zmarł 28 marca 1512 r. Także inne rozbieżności mogą wprowadzać w błąd czytelników. Przykładowo w dotychczasowej literaturze przedmiotu podawano, że Fabian Emerich zmarł 26 października 1559 r.⁶, tymczasem na s. 280 recenzowanej pracy czytamy, że miało to miejsce 25 października 1559 r.⁷ Podobnie rzecz się ma z zapisem daty śmierci Jana Scultetiego. Dotychczas przyjmowano datę 24 października 1526 r.⁸, Sikorski zapisał zaś datę 29 października 1526 r.⁹ Kolejny przykład dotyczy daty śmierci Feliksa Reicha. Ta w dotychczasowych pracach raczej zgodnie określana była na dzień 1 marca 1539 r.¹⁰, jednak w recenzowanej monografii czytamy o 11 marca 1539 r.¹¹ Niemal identyczny jest przykład ze s. 281 – Achacy Trenk zmarł bowiem, jak powszechnie się przyjmuje, 13 marca 1551 r.¹², a w przywoływanym miejscu książki zapisano datę

⁴ Zob. Archiwum Archidiecezji Warmińskiej w Olsztynie (dalej: AAWO), Dokumenty Kapituły (dalej: Dok. Kap.), sygn. B 23. Wspominałem o tym kilka lat temu w artykule poświęconym Pawłowi Legendorfowi, który również włączył się w kurii papieskiej w walkę o uchYLENIE przywileju dla wielkiego mistrza. Zob. R. Krajniak, *Jeszcze o karierze kościelnej Pawła Legendorfa (ok. 1410 – 23 VII 1467)*, „Komunikaty Mazursko-Warmińskie” 2019, nr 3, s. 452.

⁵ Zob. M. Chachaj, *Mikołaj Kopernik. Czasy studenckie. Kraków, Bolonia, Rzym, Padwa i Ferrara (1491–1503). Miejsca – ludzie – książki*, Toruń 2023, s. 88.

⁶ Zob. m.in. T. Borawska, *Emmerich Fabian*, [w:] *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej* (dalej: SBKW), red. J. Guzowski, Olsztyn 1996, s. 53–54.

⁷ Datę 26 października zapisuje natomiast na s. 285.

⁸ T. Borawska, *Sculteti Jan*, [w:] SBKW, s. 221–222.

⁹ Informacja powtórzona także na s. 288.

¹⁰ Por. m.in. T. Borawska, *Reich Feliks*, [w:] SBKW, s. 200–201.

¹¹ Ta informacja powtórzona jest również na s. 280 i 284.

¹² Zob. np. T. Borawska, *Trenck Achacy*, [w:] SBKW, s. 256.

3 marca 1551 r.¹³ W każdym z powyższych przypadków korzystający z książki nie będą mieli pewności, czy autor postanowił podważyć dotychczasowe ustalenia, nigdzie jednak tego nie zaznaczając, czy też doszło tu jedynie do pomyłki. Niestety nie są to jedyne tego typu rozbieżności między informacjami podanymi przez Sikorskiego a zawartymi w podstawowej literaturze przedmiotu¹⁴, a także między faktami podawanymi przez samego autora recenzowanej książki w dodatku na s. 279–282 i tymi zawartymi w drugim dodatku na s. 283–289¹⁵.

Wcześniej wspomniałem już o niekonsekwentnym zapisywaniu daty śmierci Enocha Kobelaua. W przypadku tego duchownego na s. 280 Sikorski nieściśle określił także datę objęcia przez niego kanonikatu, czyli rok 1472, a sprawę dodatkowo zagmatwał na s. 283, pisząc, że Kobelau był kanonikiem od 1467 r. W świetle znanych obecnie przekazów źródłowych wiemy natomiast, że po kilkuletnich, mających swój początek już w 1465 r.¹⁶, próbach skutecznego objęcia kanonii w kapitule warmińskiej, jako kanonik poświęcony został dowodnie 21 stycznia 1470 r.¹⁷ Ponownie w tym roku został odnotowany przynajmniej 8 maja, gdy składał w Kamerze Apostolskiej obligację annatową za Johanna Orgesa, a następnie uiszczal za niego należne z tego tytułu 15 florenów¹⁸.

Komentarza wymagają też informacje podane na s. 281 na temat Christiana Tapiaua. Sikorski pisze, że posiadał on kanonię od 9 października 1460 r. W rzeczywistości Tapiau otrzymał wówczas prowizję na kanonię i prebendę warmińską, która zawakowała w związku z rezygnacją Konrada Tostiera¹⁹. Jako członek tamtejszej kapituły katedralnej pojawił się natomiast dowodnie 19 listopada t.r.²⁰ Według Sikorskiego rzeczoną kanonię miał on posiadać do 20 stycznia 1467 r. W świetle znanych źródeł ostatni raz jako szeregowy kanonik został wspomniany jednak 24 marca 1466 r. w aktach papieskiej penitencjarii²¹. W tym samym roku objął prałacką godność kustosa, która zawakowała po

¹³ Datę 13 marca zapisuje natomiast na s. 286.

¹⁴ Głównie w *Słowniku biograficznym kapituły warmińskiej*, na którym, zgodnie z deklaracjami zawartymi we wstępie i w wykazie skrótów, Sikorski zdaje się opierać.

¹⁵ Por. przykładowo dane na temat Enocha Kobelaua, Pawła Plotowskiego, Tomasza Wenera, Jerzego Donnera, czy też Mikołaja Krapitza.

¹⁶ 20 lipca t.r. otrzymał pierwszą znaną prowizję na kanonię i prebendę warmińską. Zob. *Repertorium Germanicum. Verzeichnis der in den päpstlichen Registern und Kameralakten vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches, seiner Diözesen und Territorien vom Beginn des Schismas bis zur Reformation* (dalej: RG), Bd. 9, bearb. v. H. Höing, H. Leerhoff und M. Reimann, Tübingen 2000, nr 1153; zob. też *Bullarium Poloniae* (dalej: Bull. Pol.), t. 7, ed. I. Sułkowska-Kuraś, S. Kuraś, J. Smółcha, P. Stanko, Romae–Lublina 2006, nr 172.

¹⁷ RG, Bd. 9, nr 1153.

¹⁸ Ibidem, Bd. 8, bearb. v. D. Brosius und U. Scheschkewitz, Tübingen 1993, nr 3530.

¹⁹ Ibidem, nr 845.

²⁰ AAWO, Dok. Kap. S 6c. Szerzej na jego temat zob. R. Krajniak, *Tapiau Christian (zm. 1498), wikariusz warmiński, kanonik, kustosz i dziekan warmiński*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. 52/2, z. 213, Warszawa–Kraków 2018, s. 181–183.

²¹ Bull. Pol., t. 7, nr 260; zob. też *Repertorium Poenitentiarie Germanicum*, Bd. 5, bearb. v. L. Schmutge mit P. Clarke, A. Mosciatti und W. Müller, Tübingen 2002, nr 4178.

śmierci Hermanna Birkena i jako taki odnotowany został w jednym ze źródeł papieskich, 28 listopada, kiedy otrzymywał dyspensę pozwalającą mu na łączenie kustodii z innym beneficjum niekompatybilnym²². Jako kustosz i kanonik został odnotowany z pewnością także 27 grudnia 1468 r., gdy otrzymywał prowizję na dziekanie warmińską²³. Nie ma również racji autor recenzowanej pracy, pisząc, że Tapiau zmarł 6 maja 1498 r. Faktycznie miało to miejsce 16 maja 1498 r., o czym informuje m.in. inskrypcja na zachowanej płycie nagrobnej²⁴.

Stosownego uzupełnienia i uściślenia wymagają także informacje na temat Wenera Meddericha. Sikorski na s. 284 podaje, że ów duchowny kanonikiem warmińskim był od 10 lipca 1466 r. i że zmarł pod koniec 1498 r. Trudno stwierdzić, skąd autor zaczerpnął te dane, gdyż w znanej mu literaturze, tj. w biogramie publikowanym w *Słowniku biograficznym kapituły warmińskiej*, czytamy o prowizji na kanonik datowanej na dzień 10 lipca 1460 r., ostatnim wystąpieniu w źródłach w 1495 r. i prawdopodobnej śmierci jeszcze w tym samym roku lub na początku następnego²⁵. Ze swojej strony chciałbym jeszcze dodać, że w źródle proveniencji papieskiej kanonikiem warmińskim został określony już 13 września 1457 r., gdy wyznaczono go na jednego z egzekutorów bulli papieskiej, na mocy której Mikołaj Tungen miał zostać wprowadzony na parafię pw. św.św. Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty w Ornecie²⁶.

Uwagi należy zgłosić ponadto do zastosowanych w tekście skrótów (wykaz na s. 15–18) i powiązanych z nimi opisów bibliograficznych²⁷, a także do jakości wykonanego indeksu osób, w którym zabrakło np. autorów cytowanych publikacji, a niekiedy też

²² RG, Bd. 9, nr 964; zob. też Bull. Pol., t. 7, nr 353.

²³ RG, Bd. 9, nr 964; zob. też Bull. Pol., t. 7, nr 650.

²⁴ Por. T. Jurkowlaniec, *Nagrobki średniowieczne w Prusach*, Warszawa 2015, s. 183; R. Krajniak, *Tapiau...*, s. 182.

²⁵ Por. T. Borawska, *Medderich Werner*, [w:] SBKW, s. 165–166.

²⁶ Bull. Pol., t. 6, ed. I. Sułkowska-Kuraś et S. Kuraś, Romae–Lublina 1998, nr 1177. Szerzej na jego temat pisałem też w innym miejscu, zob. R. Krajniak, *Duchowieństwo kapituły katedralnej w Chełmży do 1466 roku. Studium prozopograficzne*, Toruń 2013, s. 235–239.

²⁷ Obecnie powszechnym skrótem dla Archiwum Archidiecezji Warmińskiej jest „AAWO”, a nie „AADWO”. K. Górski nie był współwydawcą piątego tomu *Akt stanów Prus Królewskich*. Książka M. Biskupa wydana w 1991 r. nosi tytuł *Wojna Pruska, czyli walka Polski...*, a nie *Wojna Pruska, czyli wojna Polski...* Zabrakło wymienienia redaktora pracy zbiorowej pt. *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej*. Brakuje niekiedy podtytułów publikacji, jak w przypadku pracy L.A. Birkenmajera *Stromata Copernicana*, która ma jeszcze podtytuł *Studja, poszukiwania i materiały biograficzne*. W części publikacji, które ukazały się w czasopiśmie bądź pracach zbiorowych zabrakło zakresów stron, a niekiedy także dat ich wydania. Niektóre skróty wydają się poza tym mało logiczne i czytelne (np. „Birkenmajer, M. K. jako ucz.”, „Brachvogel, Des C. Dienst”, „Brachvogel, N. K. im n. Schr”. Zdarzają się też literówki (np. s. 17 – zamiast Fürstbistums, zapisano „Fürstbisturms” i zamiast Verhältniss, zapisano „Verhärtniss”). Skróty te nie były też konsekwentnie używane, np. zamiast deklarowanego „Birkenmajer, M. K. jako ucz.”, pojawia się niekiedy „Birkenmajer, M. K. jako uczony”, a zamiast „Górski, Mikołaj Kopernik”, czytamy „Górski, M. K.” (s. 28). W wykazie skrótów nie ma też zastosowanego na s. 32 „M. K. i jego świat”, na s. 72 oraz 110 „Schmauch, Neues zur Cop.”, na s. 171 „Prowe, N. C. in seine Bezieh. zu Albrecht”, a także pojawiającego się na s. 184 skrótu „Brachvogel, Zur Koppern.”. Nie wyjaśniono też, do jakich publikacji odnosi się autor na s. 110, pisząc jedynie „B. Olszewicz, s. 425” oraz na s. 122, zapisując „Dmochowski, s. 34–43” (podobnie na s. 210 „Dmochowski, s. CXXXXVIII”).

postaci historycznych²⁸. Wydaje się, że przydatny dla czytelnika byłby także indeks nazw miejscowych oraz bibliografia, która rejestrowałaby inne niż tylko te oddane skrótami i wymienione na s. 15–18 publikacje cytowane w recenzowanej pracy.

Mimo zgłoszonych braków, niekonsekwencji i błędów, opublikowanie uaktualnionych, wieloletnich wyników badań J. Sikorskiego było bardzo dobrym pomysłem, a książka spełni z pewnością swoją rolę i będzie przez kolejne lata istotnym punktem odniesienia dla badaczy Warmii i kopernikologów. Przed ewentualnym wznowieniem druku warto będzie raz jeszcze solidnie pochylić się nad tekstem.

Bibliografia

Źródła

Archiwum Archidiecezji Warmińskiej w Olsztynie, Dokumenty Kapituły, sygn. B 23; S 6c.

Bullarium Poloniae, t. 6, ed. I. Sułkowska-Kuraś et S. Kuraś, Romae–Lublina 1998; t. 7, ed. I. Sułkowska-Kuraś, S. Kuraś, J. Smołucha, P. Stanko, Romae–Lublina 2006.

Repertorium Germanicum. Verzeichnis der in den päpstlichen Registern und Kameralakten vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches, seiner Diözesen und Territorien vom Beginn des Schismas bis zur Reformation, Bd. 8, bearb. v. D. Brosius und U. Scheschke-witz, Tübingen 1993; Bd. 9, bearb. v. H. Höing, H. Leerhoff und M. Reimann, Tübingen 2000.

Repertorium Poenitentiarie Germanicum, Bd. 5, bearb. v. L. Schmutge mit P. Clarke, A. Mosciatti und W. Müller, Tübingen 2002.

Opracowania

Borawska T., *Emmerich Fabian*, [w:] *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej*, red. J. Guzowski, Olsztyn 1996.

Borawska T., *Medderich Werner*, [w:] *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej*, red. J. Guzowski, Olsztyn 1996.

²⁸ Przykładowo Jan Konopacki obecny jest także na s. 43 i 216 książki, Paweł Deusterwald na s. 50, Teofilakt Symokatta na s. 66, królowa Barbara na s. 72, Paweł z Middelburga na s. 80, Stanisław Buchwalski na s. 135, Jost Decius na s. 165 i 169, Leonard Niederhof na s. 147, Reinhold Feldstedt na s. 172, Achacy Trenck na s. 177, Maurycy Ferber na s. 183 i 204–205, Eberhard Ferber na s. 199, Jerzy Konopacki na s. 216, Rafał Konopacki na s. 220, Piotr Apianus na s. 224, Aleksander Sculteti na s. 246–247, Mikołaj Loka na s. 246, Katarzyna Gertner na s. 262, Jan Stoeffler na s. 273, Elias Daretan na s. 282, a Jan Rupoldus także na s. 289. Brakuje też w indeksie obecnego na s. 109 Martyzyna, zbiegłego osadnika z Sząbruku, oraz wspomnianych na s. 272–273 Jerzego Gąssowskiego i na s. 275 Andrzeja Kopiczki, Stanisława Achremczyka i Alojzego Szorca, którzy nie występują tam jako autorzy konkretnych opracowań (tych zasadniczo Sikorski nie ujmował w indeksie). Niclis Ruche występuje w książce na s. 132, a nie na s. 152, jak czytamy w indeksie na s. 304. Z kolei na s. 281 i 287 występuje w monografii Jan Loitz, a nie Michał Loitz, jak zanotowano w indeksie na s. 300. Nieporozumieniem jest ponadto zapisanie na s. 306 indeksu osoby identyfikowanej jako „H. Tapiau”, która pojawia się na s. 286. Mamy w tym przypadku niewątpliwie do czynienia z Christianem Tapiuem, konsekwentnie zapisywanym jednak w recenzowanej książce z imieniem Krzysztof.

- Borawska T., *Reich Feliks*, [w:] *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej*, red. J. Guzowski, Olsztyn 1996.
- Borawska T., *Sculteti Jan*, [w:] *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej*, red. J. Guzowski, Olsztyn 1996.
- Borawska T., *Trenck Achacy*, [w:] *Słownik biograficzny kapituły warmińskiej*, red. J. Guzowski, Olsztyn 1996.
- Chachaj M., *Mikołaj Kopernik. Czasy studenckie. Kraków, Bolonia, Rzym, Padwa i Ferrara (1491–1503). Miejsca – ludzie – książki*, Toruń 2023.
- Jurkowlaniec T., *Nagrobki średniowieczne w Prusach*, Warszawa 2015.
- Krajniak R., *Duchowieństwo kapituły katedralnej w Chełmży do 1466 roku. Studium prozopograficzne*, Toruń 2013.
- Krajniak R., *Jeszcze o karierze kościelnej Pawła Legendorfa (ok. 1410 – 23 VII 1467)*, „Komunikaty Mazursko-Warmińskie” 2019, nr 3.
- Krajniak R., *Tapiau Christian (zm. 1498), wikariusz warmiński, kanonik, kustosz i dziekan warmiński*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. 52/2, z. 213, Warszawa–Kraków 2018.
- Mikulski K., *Mikołaj Kopernik. Środowisko społeczne, pochodzenie i młodość*, Toruń 2015.